

גליון קצ"ג
שנה ה' תשע"ו

סיפורי צדיקים

י"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר שיבלט"א

סיפורי חז"ל

ויקהל משה את כל עדת ישראל וגו'
(ל"ה - א')

אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, רד ועשה קהילות גדולות על דבר שבת, כדי שילמדו כל הדורות הבאים אחריו להקהיל קהילות בכל שבת, להיכנס בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ללמוד בהם תורה ברבים, ולדרוש לפנייהם ברבים דברי איסור והיתר, כדי שיהא שמי הגדול מתקלס בין בני. מכאן אמרו משה תיקן להם לישראל שהיו דורשין ענייניו של יום, הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת בעצרת, הלכות החג בחג, אמר משה לישראל אם אתם עושים כסדר הזה, הקדוש ברוך הוא מעלה עליכם כאלו המלכתם אותו בעולמו

(שבלי לקט סימן צ"ו)

פרשת השבוע

לא תבערו אש וגו' ביום השבת
(ל"ה - ג')

מעשה ביהודי שהיה דר בשכונתו של הגה"ק רבי יוסף חיים זוננפעלד זיע"א שהדליק אש בביתו ביום השבת. באו וסיפרו זאת לרבי יוסף חיים, התעטף הרב במעילו, רץ אל הבית ונכנס מבלי לדפוק על הדלת. בעל הבית שהספיק לכבות את האש כשראה את הרב מבעד לחלון, פנה אליו בתרעומת, וכי אין זה ממידת דרך ארץ לדפוק בדלת כשנכנסים לבית זר? ענהו רבי יוסף חיים: "שמעתי שאש בוערת בביתך, וכשהאש בוערת מניחים הצידה נימוסים ודרך ארץ ורצים להציל."

וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת
שבתון לה' וגו' (ל"ה - ט')

מסופר: איש אחד בא אל הרה"ק בעל "ישמח ישראל" מאלכסנדר זיע"א, והתלונן בפניו שיש לו חנות ואין לו פרנסה ממנה, הפדיון מועט ובקושי הוא מספיק לכסות את ההוצאות. הבין הרבי מתוך דבריו שהוא פותח את חנותו גם בשבת קודש. אמר לו אם אתה מסכים לקחת אותי לשותף בחנותך, בלי

שאשקיע בה סכום כלשהו, בחלק של חמשה עשר אחוזים ממנה, אני מבטיח לך שתהיה לך פרנסה. הסכים האיש ברצון להצעת הרבי, ומיד ישבו שניהם וכתבו שטר שותפות כדן. אחר כך אמר הרבי: כיון שעתה שביעית מן העסק היא שלי, הרי אני בוחר לעצמי את יום השבת, והרווח של יום זה יהיה שייך לי, ושל ששת ימי החול יהיה שלך. ואם כן אני מצוה עליך שתסגור את החנות ביום השבת שהוא שלי. עתה ירד האיש לסוף דעתו של הרבי ומאז סגר את חנותו ביום השבת.

וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו
מטוה וגו' (ל"ה - כ"ה)

מסופר: תלמידים שאלו פעם את הגה"ק רבי חיים מוולוז'ין זיע"א: איך יתכן שהנשים הביאו תרומה ממעשה ידיהן, והלא מעשה ידיה של אשה לבעלה? שמעה את השאלה אמו של ר' חיים שישבה בחדר הסמוך ואמרה: הגמרא אומרת שתיקנו מעשה ידיה תחת מזונותיה (כתובות נ"ח), אבל במדבר לא הבעלים פרנסו את הנשים, שהרי המן ירד משמים, ולפיכך לא היה מעשה ידיהן שייך לבעליהן.

זמני השבת

זמני יציאת השבת:

ירושלים: 6:17 ת"א: 6:19 ר"ת: 6:57

זמני כניסת השבת:

ירושלים: 5:04 ת"א: 5:19

פרשת ויקהל-שקלים

החוכר היהודי שסירב לפתוח את הפונדק בשבת

לייזר הפונדקאי היה חוכר בית מרוח בעיירה פולנית קטנה, שהיתה שייכת יחד עם כל הסביבה לאחד מבעלי האחוות הגדולות של המדינה. בעל האחוזה אמנם לא היה ידיד גדול של היהודים, אך בכל זאת היה יותר ידידותי אל החוכר שלו מאשר הרבה פריצים אחרים, הוא חשב והאמין בכך שהחוכר היהודי שלו הביא לו מזל וברכה, וזאת משום שמאז שלייזר חזר את הפונדק, נתנו שדותיו של הפריץ יכול מבורך. פעם אחת שלח הפריץ לקרוא לחוכר היהודי שלו ושאלו איך זה עם הפרנסה, לייזר? איך לפעמים אדוני, השיב לייזר, פעם יותר טוב ופעם יותר קשה. אמור לי את האמת קורה שקשה לך לשלם את דמי החכירה השנתיים? האמת היא שלא פעם די קשה לשלם, אבל בעזרת ה' אני לא מתלונן, השיב לייזר מתוך חשש סמוי, הוא לא ידע למה מכוונות שאלותיו הבלתי רגילות של בעל האחוזה. אולם הפריץ הרגיע אותו ואמר לו, ראה נא לייזר, אני נוסע לחו"ל והכנסתי מנהל חדש שיפקח על האחוזה שלי, אני רוצה שאתה תמשיך להחזיק בפונדק, ואם תהיה שנה שיהיה לך קשה לשלם את דמי החכירה, הנה אני נותן לך עכשיו קבלה מוכנה וחתומה, המעידה על כך ששילמת את דמי החכירה לשנה שלימה. אם יהיו בעיות תוכל להראות קבלה זו למנהל, ובכך תוכל להימנע מצרות מיותרות. באומרו זאת, הושיט הפריץ ללייזר קבלה חתומה כדת וכדין, לייזר הודה לבעל האחוזה מקרב לב, ואיחל לו נסיעה מוצלחת.

בעל האחוזה נסע לו והמנהל החדש נטל לידי את רסן הניהול. באחד הימים הוא בא לביקור בפונדק, והיה מרוצה הן מקבלת הפנים שערך לו לייזר, והן ממראה עיניו, בביקורת שהוא עשה, הכל היה נקי ומצוחצח והפונדק עשה רושם מסודר ומנוהל היטב. אולם יחד עם זאת הוא עשה רושם של מנהל קפדן, והזהיר את לייזר לא לשכוח לשלם את דמי החכירה השנתיים בבוא הזמן. כעבור כמה ימים ערך המנהל החדש מסיבה לילית פרועה לכבוד חבריו, שהיו אף הם מנהלים באחוות סמוכות. הם התהוללו כהוגן, ובאמצע הלילה התברר כי אולו המשקאות החריפים שבלעדיהם אי אפשר להמשיך בהוללות. מיד שלח המנהל שליח אל לייזר לבית המרוח, כדי שיקנה אצלו יי"ש בכמות גדולה, היה זה ליל שבת, ולייזר התעורר משינה כאשר שמע דפיקות חזקות בדלת, הוא ירד מהמיטה ופתח את הדלת, אולם כאשר שמע את בקשת השליח, אמר לו כי הוא מאוד מצטער אך אין באפשרותו למלא את הבקשה, עכשיו שבת קודש, ובשבת הפונדק סגור אין הוא יכול לעשות שום עסקים בשבת, וממילא הוא לא יכול למכור משקאות להוללים. השליח חזר ומסר למנהל את דברי הפונדקאי היהודי. חמתו של המנהל בערה בו להשחית, הוא הרגיש את עצמו מבוש ונכלם על שהיהודי סירב למלא את מבוקשו, ובכך בייש אותו לעיני אורחיו. המחשבה הראשונה שלו היתה להביא הנה את לייזר ולהלקות אותו כהוגן לעיני כל האורחים, אולם הוא ויתר על המחשבה הזו, בחושבו כי בעל האחוזה לא יהיה מרוצה מזה, מה גם שיש לו יחסים לבביים עם חוכר הפונדק, העמיד איפוא המנהל פנים כאילו הוא בולע את העלבון, אולם החליט כי בהודמנות מתאימה הוא כבר יעשה את החשבון עם היהודי הסורר.

הנה הגיע היום שבו היה לייזר חייב להביא את דמי החכירה, שמח

המנהל שמחה גדולה, בראותו כי היום עבר והיהודי לא בא לשלם, רק להודמנות זו הוא חיכה, וכבר למחרת היום שלח לקרוא אליו את בעל הפונדק, לייזר הבין במה המדובר, אכן היתה זו שנה קשה הפרנסה לא היתה מצויה וממילא לא היה בידו הסכום הנחוץ לתשלום דמי החכירה, בלית ברירה הוא החליט לסמוך על הקבלה שהפקיד בידו הפריץ, הוא נטל לידו איפוא את הקבלה ונסע אל המנהל. כאשר הודיע לו המנהל בתרועת שמחה כי הוא מסלק אותו מהפונדק בשל אי תשלום חובו, הראה לו לייזר את הקבלה החתומה בידי הפריץ והמעידה על כך שהוא כבר שילם את דמי החכירה לשנה שלימה. אך בקושי הצליח המנהל להשתלט על תדהמתו, אולם לא היתה לו ברירה והוא חייב היה לכבד את חתימת הפריץ. השנה הבאה היתה קשה עוד יותר מקודמתה, ההכנסות ירדו בצורה דרסטית, ובהגיע הזמן שוב לא היה בידו לייזר לשלם את דמי החכירה, שוב לא היתה לו ברירה, ובצר לו הוא החליט לעשות שימוש חוזר באותה קבלה עצמה, פשוט על ידי תיקון התאריך, בעשותו זאת החליט לייזר כי ברגע שהפריץ יבוא הביתה הוא יספר לו את כל האמת, ובודאי יעזור ה' והוא יוכל לשלם לפריץ את החוב במלואו.

הוא עשה כמתוכנן, אולם הפעם ברגע שלייזר הביא לו את הקבלה המתוקנת, מיד חשד המנהל כי היא מזויפת, וכאשר לייזר לא היה מסוגל להביא לו גם את הקבלה מהשנה שעברה, שוב לא היה למנהל כל ספק כי לפניו מעשה מרמה, בתרועת ניצחון הוא הודיע ללייזר כי לא זו בלבד שישלך אותו מהפונדק, אלא גם יגיש נגדו תביעה משפטית על זיוף מסמך, והוא יצטרך לשבת שנים בבית סוהר על מעשהו זה. את הקבלה ה"מתוקנת" החרים אצלו המנהל כדי להגיש אותה כמסמך לבית המשפט, אז גם שיגר המנהל מכתב דחוף אל הפריץ ובו הודיע לו על כל העניין.

שבור ורצוצ חזר לייזר הביתה. וכאשר התאושש קמעה רתם את סוסו ונסע אל רבו שישב בעיירה הסמוכה, הוא סיפר לו את כל סיפור המעשה ובדמעות בעיניו ביקש עזרה במצבו הנואש, הרבי כעס עליו מאוד על מעשה הזיוף שעשה, ואמר לו כי למרבה הצער אין הוא יכול לעזור לו, לייזר שהיה מיואש המשיך להפציר ברבי שיעשה משהו להצלתו, הוא גם הבטיח שהוא מוכן לקבל על עצמו דרך תשובה שהרבי ישית עליו, לאחר שכל זה לא עזר, אמר לייזר לרבי, רבי, לי היתה הזכות להיות אצל הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, והוא לא היה דוחה שום יהודי בשעת צרה. "ככה, אתה באמת היית אצל מורי ורבי הבעש"ט הקדוש, נו האם למדת ממנו משהו בענין השגחה פרטית?" שאל הרבי, בוודאי רבי, אני מאמין באמונה שלמה שכל מה שקורה בעולם הוא בהשגחתו הפרטית יתברך.

והאם גם למדת ממנו כי אם מישוהו הולך בדרך, והוא זקוק פתאום לגבעול של קש כדי לנקות את המקטרת שלו, ובדיוק באותו רגע עוברת שם עגלה מלאה קש, ונופל ממנה גבעול של קש והאיש מתכוף ומרים את הגבעול, מנקה בו את המקטרת ולאחר מכן זורק אותו, והרוח נושאת אתה את הקש ממקום למקום. האם גם למדת מהבעש"ט שכל זה הוא בהשגחה פרטית? זאת לא שמעתי, השיב לייזר אולם אם הרבי אומר כך, הרי אני מאמין באמונה שלמה שאכן כך הוא הדבר. נו, אם כך סע בשלום הביתה והאמן באמונה שלמה שהבורא יתברך יעזור לך במצוקתך, אמר הרבי ללייזר ופטר אותו לשלום. לייזר נסע הביתה כשלבדו חדור אמונה בבורא עולם, לייזר עדיין לא ראה מאין תבוא הישועה, אך לבו היה סמוך ובטוח כי השם לא יעזוב אותו.

צִיּוֹר וּנְמִשָּׁל

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָּכֶם
קֹדֶשׁ שַׁבַּת שְׁבַתוֹן לַה' (לֵא ב)

מַעֲשֵׂה בֶּאֱחָד מִסֻּחֵרֵי רֶאדִין, שֶׁהָיָה מִן הַמֵּאֲחֲרִים
לְבֹאֵ וּמִמְהָרִים לְצֵאת מִן הַשַּׁבָּת, בְּיוֹם שֶׁשִּׁי לֹא
נֶעַל חֲנוּתוֹ לִפְנֵי צֵאת הַכּוֹכָבִים, וּבְמוֹצָאֵי שַׁבַּת פֶּתַח
אֶת חֲנוּתוֹ בַּעֲדֵי הַחֲמָה בְּרֹאשֵׁי הָאֵילָנוֹת. הֵלֶךְ אֵלָיו
הַגֹּהֲ"ק ה'חֲפֶץ חַיִּים" וְהִטִּיף לוֹ מוֹסֵר בְּדֶרֶךְ מִשָּׁל:

מַעֲשֵׂה בְּאִיכָר שֶׁהָיָה מְבִיא תְּבוּאָה לְמַכִּירָה
לְסוּחָר יִהוּדִי, וְעַל דְּבַר זֶה הִסְכִּימוּ בִּינֵיהֶם הַמוֹכֵר
וְהַקּוֹנֵה, שֶׁבִּשְׂעָה שֶׁהָיוּ שׁוֹקְלִים אֶת שְׁקֵי הַתְּבוּאָה
בְּמֵאוֹנִים, הָיָה הַסוּחָר חוֹרֵט חֲרִיץ בְּקִיר, וְאַחֵר כֵּךְ
הָיוּ שְׁנֵיהֶם סוֹפְרִים אֶת הַחֲרִיצִים וְיָדְעוּ שְׁכַמְסַפֵּר
הַחֲרִיצִים כֵּן מִסְפֵּר הַשְּׁקִים שֶׁל תְּבוּאָה שֶׁהֵבִיא
הָאִיכָר. לִיָּמִים נִמְלֵךְ הָאִיכָר בְּדַעְתּוֹ שֶׁדֶּרֶךְ זֶה שֶׁל
חֶשְׁבֹן סִכְנָה יֵשׁ בּוֹ, שֶׁהָרִי יִכּוֹל הַסוּחָר לְטַשֵּׁשׁ
אֶחָד הַסִּימָנִים שֶׁעַל הַקִּיר, וְאִזּוֹ הוּא מִפְסִיד שֶׁקֶל שֶׁל
תְּבוּאָה, לָכֵן בֹּא וְהִצִּיעַ לְסוּחָר דֶּרֶךְ אַחֶרֶת, כִּנְגֹד כָּל
שֶׁקֶל שֶׁל תְּבוּאָה שִׁישֵׁקֵל בְּמֵאוֹנִים, יֵשִׁים הַסוּחָר
מִטְבַּע עַל גְּבִי צִלְחָת, וְאַחֵר כֵּךְ יִמְנֹה אֶת הַמִּטְבָּעוֹת
וְיָדְעוּ כִּי מִסְפֵּר הַשְּׁקִים כַּמְסַפֵּר הַמִּטְבָּעוֹת. הַתְּחִילוּ
נוֹהֲגִים כֵּךְ, בְּרֵם בִּשְׁעַת מַעֲשֵׂה לֹא עֶצֶר הָאִיכָר כּוֹחַ
לְכַבּוֹשׁ אֶת יִצְרוֹ, וּכְשֶׁרָאָה שֶׁהַסוּחָר אֵינוֹ מִבְּחִין
בְּמַעֲשָׂיו, הָיָה מִמְהָר לְשַׁלּוֹחַ יָדוֹ בַּחֲשָׁאִי, נוֹטֵל
מִטְבַּע מֵעֶרְמַת הַמִּטְבָּעוֹת שֶׁבְּצִלְחָת וּמִשְׁלִשְׁלָה
לְתוֹךְ כִּיסוֹ, וְאֵילּוֹ הַסוּחָר הִפִּיקָה עֲשֵׂה עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ
רוֹאֶה, שֶׁהָרִי הַסוּחָר מְרוֹיַח מִכֶּךָ שֶׁמִּשְׁלֵם פָּחוֹת
מִמָּה שֶׁהָיָה צָרִיךְ לְשַׁלֵּם.

אֵף אַתָּה, סִיִּים ה'חֲפֶץ חַיִּים", כְּמוֹהוּ, הַקִּדּוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָנוּ מִתְּנָה יְקָרָה אֶת הַשַּׁבָּת קוֹדֶשׁ,
שֶׁכִּנְגֹד כָּל שְׂעָה וְשְׂעָה שָׁבָה, הָרִיחוּ מִשְׁפִּיעַ עֲלֵינוּ
בְּרָכוֹת וְטוֹבוֹת בִּשְׁשַׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה. וְאַתָּה גּוֹנֵב מִן
הַשְּׁעוֹת הַלָּלוּ, אֲבָל לְמַעֲשֵׂה אֵינְךָ גּוֹנֵב אֶלֶּא מִשְׁלָךְ,
כִּי אַתָּה מַחְסֵר אֶת עֲצָמְךָ.

אִי שֵׁם בְּמִדְיָנָה רְחוֹקָה רָכַב אוֹתָהּ שְׂעָה הַפְּרִיץ שֶׁל לִיזוֹר עַל סוֹסוֹ
לְאַחֵר שִׁיצָא לְטִיּוֹל שֶׁל בּוֹקֵר. בְּכִיסוֹ הָיָה מוֹנָח מִכְּתָבוֹ שֶׁל הַמְּנַהֵל בּוֹ
הוֹדִיעַ לוֹ עַל מַעֲשָׂהוּ שֶׁל לִיזוֹר, וְעַל הַמִּשְׁפָּט שֶׁהוּא הִגִּישׁ נִגְדוֹ בְּשֶׁל
כֵּךְ. אוֹלָם בְּרֹאשׁוֹ שֶׁל הַפְּרִיץ הָיוּ דְּבָרִים אַחֲרִים, וְהוּא לֹא נָתַן אֶת
דַּעְתּוֹ עַל הַמִּכְתָּב, לְפַתֵּחַ הַתְּחַשֵּׁק לוֹ לַעֲשׂוֹן מִקְטֶרֶת, הוּא חִיפֵשׁ
גְּבַעוּל שֶׁל קֶשׁ כְּדֵי לְנָקוֹת אֶת הַמִּקְטֶרֶת שְׁלוֹ, בְּדִיוֹק בְּאוֹתוֹ רִגַע
עֲבָרָה שֵׁם עֲגָלָה עֲמוּסָה בְּקֶשׁ, וְהַפְּרִיץ הוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ וְהוֹצִיא גְּבַעוּל
שֶׁל קֶשׁ מִהָעֶרְמָה הַגְּדוּלָּה, אוֹלָם בְּעַל הָעֲגָלָה הַבְּחִין בֵּכֵן וְהוּא
הִתְרַעַם עַל הַפְּרִיץ וְאָמַר: מִי נָתַן לָךְ רִשּׁוֹת לְקַחַת קֶשׁ מִהָעֲגָלָה שְׁלִי?
הָרִי זֶה בְּסֶךְ הַכֹּל גְּבַעוּל שֶׁל קֶשׁ וְזֶה כָּל הָרַעֲשׂ? הַתְּגוֹנוֹן הַפְּרִיץ.
אוֹלָם בְּעַל הָעֲגָלָה עָמַד עַל שְׁלוֹ, אִם כָּל אֶחָד יִטּוֹל קֶשׁ אֶחָד מִהָ
יֵישָׁאֵר לִי מִהַמִּטְעָן? טַעַן בְּלֹהֶט.

הַפְּרִיץ הִסְכִּים לְשַׁלֵּם לְבַעַל הָעֲגָלָה אֶת הַנּוֹק, אוֹלָם הֵלֵךְ הוֹדִיעַ כִּי
אֵין הוּא רוֹצֵה כֶּסֶף, אִזּוֹ מָה אַתָּה רוֹצֵה? שֶׁאֵל הַפְּרִיץ. אֲנִי רוֹצֵה
שֶׁתַּעֲשֶׂה לִּיהוּדִי טוֹבָה, אוֹלֵי יֵשׁ לָךְ חוֹכֵר יִהוּדִי בְּאַחֲזוּהָ שְׁלָךְ? הַפְּרִיץ
נִזְכַּר בְּמִכְתָּב שֶׁהָיָה מוֹנָח בְּכִיסוֹ, הוּא הִבְטִיחַ לְבַעַל הָעֲגָלָה כִּי עוֹד
הַיּוֹם יִשְׁגֵּר שְׁלִיחַ עִם מִכְתָּב דְּחוּף לְמִנְהַל הָאַחֲזוּהָ שְׁלוֹ לְבַטֵּל אֶת
הַמִּשְׁפָּט נִגְדַּח חוֹכֵר הַפּוֹנֵדֵק. אִם כֵּךְ, הָרִי אֲנִי מוֹחֵל לוֹ אֶת הַקֶּשׁ
שֶׁלְקַחְתָּ, אָמַר לוֹ בְּעַל הָעֲגָלָה, אוֹלָם אֵל תִּשְׁכַּח אֶת הַבְּטַחְתָּךְ.
בְּאוֹמְרוֹ וְאַתָּה נִסַּע בְּעַל הָעֲגָלָה מִן הַמְּקוֹם וְנַעֲלֵם כָּלֵא הָיָה.

לִיזוֹר יָשַׁב בְּבֵיתוֹ וְאָמַר תְּהִילִים, עַד הַמִּשְׁפָּט נִוְתָרוּ עוֹד שְׁלוֹשָׁה
יָמִים בְּלִבָּד וְהוּא עֲדִיין לֹא נוֹשֵׁעַ, אוֹלָם הוּא לֹא אִיבַד אֶת אֲמוּנָתוֹ.
מֵאַחֵר בְּלִילָה שִׁמַּע דְּפִיקָה בְּדִלֵת הוּא פּוֹתַח וּמִי עוֹמֵד בְּדִלֵת, אִם
לֹא מִנְהַל הָאַחֲזוּהָ שֶׁל הַפְּרִיץ, הָאִישׁ שֶׁבִּישַׁל לוֹ אֶת כָּל הַדִּיּוּסָה
הַזֹּאת. לִיזוֹר מִבְּקֶשׁ אוֹתוֹ לְהִיכַנֵּס וּמַחְכָּה לְמוֹצָא פִּיּוֹ. בְּאִתִּי לְבָקֶשׁ
אֶת סְלִיחָתְךָ, פֶּתַח וְאָמַר לוֹ הַמְּנַהֵל בְּלִי גִינּוֹנִים מִיּוֹתֵרִים, לִיזוֹר פֶּתַח
עֲלִיוֹ זֶה עֵינֵי מִבּוֹהֲלוֹת אֵךְ לֹא הִשִּׁיב מֵאוֹמָה. אֲדוֹנֵנוּ הַפְּרִיץ הוֹדִיעַ
לִי, הַמִּשְׁיָךְ הַמְּנַהֵל הַנְּבוֹךְ, שֶׁהוּא אֵכֵן נָתַן לָךְ אֶת הַקְּבִלָּה וְהוּא הוֹרָה
לִי לְבַטֵּל אֶת הַמִּשְׁפָּט תִּיכֵף וּמִיד, וְלֹא זֶה בְּלִבָּד אֵלֶּא לְבָקֶשׁ מִמֶּךָ
מִחִילָה עַל אִי הַנְּעִימוֹת שֶׁנִּגְרְמָה לָךְ, אֲנִי לִיזוֹר מוֹחֵל לִי. אֲנִי מוֹחֵל
לָךְ אֲדוֹנִי, הִשִּׁיב לִיזוֹר בְּלִי נִשְׁימָה. הַמְּנַהֵל עָמַד רִגַע נְבוֹךְ וְאַחֵר כֵּךְ
הוֹסִיף, הִנֵּה שִׁמַּעְתִּי שְׁעוֹר מִעַט יִשׁוּב הַפְּרִיץ מַחֲוִ"ל, הָאִם תּוֹכֵל
לִזְמַר לוֹ אִיזוֹ מִילָה טוֹבָה עֲלִי? לִיזוֹר הִבְטִיחַ לוֹ, וּכְאִשֶּׁר הַמְּנַהֵל הֵלֶךְ,
נֶאֱמַר לִיזוֹר אֲנַחָה שֶׁל רוּחָהּ וּפֶתַח בְּרִיקוֹד שֶׁל שְׁמַחָה.

צין אדם לחברו

לקחת על מנת לחלק

מסופר על הרה"ק רבי ישראל מקאלוש זיע"א (יומא דהילולא כ"ה אדר) מדי שבוע היה מחלק בקביעות צדקה לעניי עירו ומדי שנה שלח ד' מאות רובל לעניי ארץ ישראל. כן מסופר שלקראת החורף היה ממלא את חצרו בעצים, ובמשך כל החורף היה החצר פתוח גם בשעות הלילה לכל דיכפין. פעם אמר: כשישאלוני בבי"ד של מעלה למה לקחת כספים מהחסידיים? אענה, לקחתי ע"מ לחלק. ועל השאלה למה לקחת קוויטלאך? אענה אחרת לא היו נותנים לי כסף.

לעזור ליהודי בחכמה

רבי שרגא פייבל פרנק (חותנו של הגה"ק רבי איסר זלמן מלצר זיע"א) היה מגדולי הנדיבים נותני הצדקה ומחזיקי התורה בדורו. מסופר: פעם אחת עבר רבי שרגא פייבל על הגשר שבין קובנה לאלקסוט, וראה שבקצהו של הגשר עומדת עגלה, הסוס קשור והעגלון מסתובב הלך ושוב ומחפש משהו. ניגש אליו רבי שרגא פייבל ושאל אותו מפני מה הינך כל כך נרגש, מה מטריד אותך? ענה לו העגלון: אבדו לי עשרים וחמישה רובל, ואני עגלון ובעל משפחה, מנין אקח כעת את הכסף הזה? האם יש בידך סימנים כלשהם לכספך האבוד? שאל רבי פייבל. כן, השיב העגלון, הכסף צרור היה במטפחת אדומה. אכן בר מזל הינך, הרגיעו ר' שרגא פייבל, אני מצאתי את הכסף, הכנסתיו לארנקי ואת המטפחת

האדומה השלכתי לנהר, תוך כדי דבור הוציא ר' שרגא פייבל את ארנקו, ונתן לעגלון עשרים וחמישה רובל. ר' שרגא פייבל המשיך בדרכו בשמחה רבה על שזכה לקיים מצוה ולעזור לעגלון העני. למחרת בבוקר בשעת תפילת שחרית בבית הכנסת, ניגש העגלון לר' שרגא פייבל ואמר לו למה רימית אותי? לאחר שהלכת מצאתי את צרור הכסף שאבד לי.

הכנסת אורחים כמו

אברהם אבינו ע"ה

מסופר על הרה"ק רבי איתמר הכהן מדויקוב זיע"א (יומא דהילולא כ"ו אדר) שהיה מרבה מאד במצוות הכנסת אורחים. לביתו היו ד' פתחים לד' רוחיה כביתו של אברהם אבינו ע"ה, ובכל יום היה יושב על פתחי ביתו, לראות אם יש עובר ושב להכניסו לביתו. צדיקי דורו העידו שיש לו נשמת אברהם אבינו.

מסופר: במוצ"ש אחד נכנס הרה"ק בעל "תפארת שלמה" מראדומסק זיע"א (יומא דהילולא כ"ט אדר) לבית המדרש וקרא: "יהודים רחמו עלי, אולי מישהו רוצה כוס תה?" וסיפר, כעת העלו נשמה לעולם האמת ולא מצאו בו כלום, כ"א שפעם אחת כיבד מישהו בכוס תה. והוסיף, יודע אני שעוד לא עשיתי כלום בעולם הזה, אם כן אולי רוצה מישהו כוס תה, ויהיה זה לי לטובה שם.

הילולא דצדיקא

שבת קודש כ"ה אדר הרה"ק רבי אברהם גרשון מקיטוב ב"ר אפרים (גיסו של הבעש"ט הק) (תקכ"ה) הרה"ק רבי ישראל מקאלוש ב"ר אהרון לייב מפרעמישלאן (תר"מ)

יום ראשון כ"ו אדר

הרה"ק רבי אליעזר ליפא מחאמעלניק ב"ר אלימלך מליזענסק (תק"ע) הרה"ק רבי אהרן ב"ר שמשון (ד"ר גארדאן תלמיד המגיד - תק"ע) הרה"ק רבי איתמר הכהן מדויקוב (חותנו של הרה"ק רבי יצחק מקאלוש זיע"א)

יום שני כ"ז אדר

הרה"ק רבי ישעי' שור אב"ד יאס ב"ר משה (כליל תפארת - תרל"ט) הגה"ק רבי יוסף שאול נאטאנואהן ב"ר אריה לייבוש (שואל ומשיב - תרל"ה) יום שלישי כ"ט אדר הרה"ק רבי שלמה הכהן מראדומסק ב"ר דוב צבי (תפארת שלמה - תרכ"ו) הרה"ק רבי יואל בעער מראצפערט ב"ר יעקב שלמה (תש"ן)

יום רביעי א' אדר

רבינו אברהם ב"ר מאיר (אבן עזרא - אד"א ד"א תתקנ"ד) רבי שבתי ב"ר מאיר הכהן (ש"ך - אד"א תכ"ג) הרה"ק רבי יצחק אייזיק ב"ר צבי מכפר ספרין (אבי ה"עטרת צבי" תק"ס) הרה"ק רבי ברוך מגארליץ ב"ר חיים מצאנו (תרס"ו)

יום חמישי ב' אדר

הרה"ק רבי אהרן אריה ב"ר מאיר הגדול מפרעמישלאן (תקע"ג) הרה"ק רבי יוסף ב"ר שבתי מראשקוב הרה"ק רבי יצחק מאיר מווינקוב ב"ר אברהם יהושע העשיל מאפטא (תרס"ו) הרה"ק רבי ישראל ב"ר אברהם מרדכי מגור (תשל"ז)

יום שישי ג' אדר

הרה"ק רבי מרדכי יפה ב"ר אברהם (הלבוש - שע"ב)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

פרמאות

אחד מבאי ביתו של הרה"ק רבי יואל בעער מראצפערט זיע"א (יומא דהילולא כ"ט אדר) (חותנו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א) סיפר: כי בלילה קיצי אחד באישון לילה העיר אותו האדמו"ר, וביקשו שיצטרף אליו בדחיפות לבית מרקחת בעיר, כדי שיוכל לרכוש מכשיר להרחקת יתושים. משתמה על משאלה זו באמצע הלילה, השיב הרבי: כי שמע שאחד השדרים שהתארח בביתו, מתלונן על הטרדות היתושים בלילה, ולכן החליט לעשות מעשה ולהסיר את הטרדה כדי לא לגרום צער לאורח.

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות רשת חנויות

גל פז

מברכים חודש אדר שני
המולד יהיה ביום שלישי
בשעה 9:31 בלילה 15 חלקים
ראש חודש ביום חמישי ושישי